

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ตามมาตรา ๕ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๕๕

กรมป่าไม้ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๑๐.๒/๑๒๑๖๙ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปลความได้ว่า ด้วยปัจจุบันได้มีผู้ประกอบการอาชีพค้าขายเครื่องจักรกลหรือวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเกษตรหรือการก่อสร้างประสงค์จะนำเลื่อยโซยนต์ซึ่งเป็นเครื่องมือสำหรับใช้ตัดหรือแปรรูปไม้มาจำหน่ายเป็นสินค้า แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนดว่าผู้ที่มีเลื่อยโซยนต์ไว้ในครอบครองจะต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ มิฉะนั้นจะมีความผิดตามกฎหมาย จึงเป็นเหตุให้บุคคลที่ต้องการจะมีเลื่อยโซยนต์ไว้เพื่อการค้าจำเป็นต้องได้รับอนุญาตให้มีเลื่อยโซยนต์ด้วย แต่เมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ อันเป็นมาตราสำคัญที่กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ เห็นว่า บทบัญญัติในวรรคสองของมาตรานี้ได้กำหนดคุณสมบัติบางประการของผู้ที่จะขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ไว้ว่า จะต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์และต้องไม่เคยต้องโทษสำหรับความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ กฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติหรือกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า มาก่อน โดยกรณีคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ที่จะต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์ กรมป่าไม้มีความเห็นแตกต่างเป็นสองแนวทางเกี่ยวกับการพิจารณาออกใบอนุญาตให้มีเลื่อยโซยนต์แก่ผู้ประกอบการค้าขาย ดังนี้

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า การยื่นคำขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ของผู้ประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการค้าขายเครื่องจักรกลหรือวัสดุอุปกรณ์ทางการเกษตรเพื่อการค้าหรือจำหน่ายในสถานที่ใดสถานที่หนึ่งที่ระบุไว้ เป็นสิทธิของผู้ยื่นคำขอที่จะกระทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย เพราะกฎหมายใช้ถ้อยคำว่า “ขออนุญาตมีเลื่อยโซยนต์และการออกใบอนุญาตให้มีเลื่อยโซยนต์” ซึ่งตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ ได้กำหนดว่าการมีเลื่อยโซยนต์หมายถึงมีกรรมสิทธิ์หรือมีไว้ในครอบครอง มิใช่การมีไว้เพื่อใช้แต่เพียงประการเดียว และเมื่อพิจารณาหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการออกใบอนุญาตให้มีเลื่อยโซยนต์ตามมาตรา ๔ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ ที่กำหนดให้ระบุพื้นที่ที่อนุญาตให้มีหรือใช้เลื่อยโซยนต์ เห็นว่า การมีเลื่อยโซยนต์น่าจะมีความประสงค์สองประการ คือ มีไว้ในครอบครองและมีไว้เพื่อใช้ ส่วนการพิจารณาของนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ว่าจะอนุญาตหรือไม่ อย่างไร ก็ต้องพิจารณาจากคุณสมบัติและลักษณะ

ต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ ที่บัญญัติว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์เป็นหลัก ซึ่งเมื่อวิเคราะห์วัตถุประสงค์ของผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ไว้ในกรอบครองเพื่อการค้าหรือจำหน่ายแล้ว ถือว่าผู้ขอรับใบอนุญาตมีคุณสมบัติที่จะขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ไว้ในกรอบครองเพื่อการค้าหรือจำหน่ายได้ เพราะบุคคลดังกล่าวประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการค้าขายเครื่องจักรกลหรือวัสดุอุปกรณ์ทางการเกษตร

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า โดยเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ ข้อความว่า “ผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์” น่าจะหมายถึงผู้ประกอบอาชีพหรือกิจการที่จำเป็นจะต้องใช้เลื่อยโซยนต์ตามลักษณะการใช้งานของเครื่องจักรกลชนิดนี้โดยตรง เช่น ผู้ประกอบอาชีพรับจ้างตัดไม้ ผู้ทำสวนป่า ช่างแกะสลักไม้ เจ้าของโรงงานแปรรูปไม้ ฯลฯ โดยไม่น่าจะหมายความรวมถึงผู้ที่มีเลื่อยโซยนต์ไว้ในกรอบครองเพื่อการค้าหรือการอื่นใด โดยมีได้นำเอาเลื่อยโซยนต์ไปใช้งานตามความเป็นจริง เพราะผู้ประกอบอาชีพค้าเครื่องจักรกลหรือวัสดุอุปกรณ์ทางการเกษตรนั้นมิได้ใช้เลื่อยโซยนต์เป็นเครื่องมือในการประกอบกิจการ หากแต่เป็นการใช้เพื่อจำหน่ายเป็นสินค้าเท่านั้น ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้เลื่อยโซยนต์ซึ่งเป็นอุปกรณ์ในการตัดไม้ที่มีประสิทธิภาพสูงแพร่หลายในท้องตลาดมากจนเกินความจำเป็น นอกจากนี้ หากตีความว่าผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์ตามมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ ให้รวมถึงผู้ประกอบอาชีพค้าเลื่อยโซยนต์หรืออุปกรณ์เครื่องจักรกลต่าง ๆ โดยทั่วไปด้วย ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเลื่อยโซยนต์เพื่อการจำหน่ายก็ย่อมจะสามารถขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ได้ด้วย ซึ่งไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายนี้ที่ไม่ต้องการให้ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเลื่อยโซยนต์เพื่อการจำหน่ายนำเลื่อยโซยนต์นั้นออกมาใช้งาน เพราะการออกใบอนุญาตให้มีเลื่อยโซยนต์เป็นการอนุญาตให้บุคคลสามารถมีเลื่อยโซยนต์ไว้ในกรอบครองเพื่อใช้งานได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น การออกใบอนุญาตให้มีเลื่อยโซยนต์แก่ผู้ประกอบการค้าจึงไม่น่าจะกระทำได้

จากความเห็นทั้งสองแนวทางข้างต้นที่ยังหาข้อยุติไม่ได้ ประกอบกับเหตุที่พระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ ก็มีกำหนดบทนิยามรวมทั้งความหมายของคำว่า “ประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์” ไว้ว่า หมายถึงบุคคลใดหรือผู้ประกอบการงานในลักษณะใดกรรมป่าไม้ในฐานะหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการอนุมัติ อนุญาต และดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ จึงหาหรือคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า บทบัญญัติในมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ ที่บัญญัติว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์ มีความหมายประการใด และหมายความรวมถึงผู้ประกอบอาชีพค้าขายซึ่งได้นำเลื่อยโซยนต์มาจำหน่ายเป็นสินค้าด้วยหรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อนำความเห็นไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมป่าไม้ โดยมีผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สำนักงานปลัดกระทรวง และกรมป่าไม้) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า พระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕ มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมการมีเลื่อยโซยนต์ไว้ในกรอบครองและการนำเลื่อยโซยนต์เข้ามา

ในราชอาณาจักร เนื่องจากการป้องกันและปราบปรามการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าไม่อาจประสบผลสำเร็จได้ตามเป้าหมาย สาเหตุหนึ่งเนื่องจากมีการใช้เลื่อยโซยนต์ซึ่งเป็นอุปกรณ์ในการตัดไม้และแปรรูปไม้ที่มีประสิทธิภาพสูงอย่างแพร่หลาย จึงสมควรควบคุมการมีไว้ในครอบครองและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งเลื่อยโซยนต์ ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกตัดไม้ทำลายป่าตามนโยบายของรัฐบาล และในขณะเดียวกันจะได้ไม่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์โดยสุจริต^๑ โดยมาตรา ๔^๒ แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ บัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดมี ผลิต หรือนำเข้าเลื่อยโซยนต์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และในมาตรา ๕^๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ได้กำหนดว่าผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่ลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยกรณีของผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์ และต้องไม่เคยต้องโทษสำหรับความผิดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ด้วย

^๑หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้โดยเฉพาะการป้องกันและปราบปรามการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าไม่อาจประสบผลสำเร็จได้ตามเป้าหมาย สาเหตุหนึ่งเนื่องจากมีการใช้เลื่อยโซยนต์ ซึ่งเป็นอุปกรณ์ในการตัดไม้และแปรรูปไม้ที่มีประสิทธิภาพสูงกันอย่างแพร่หลาย แม้ว่าจะได้มีมาตรการควบคุมการนำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยกฎหมายอื่นอยู่แล้วก็ตาม แต่ยังมีการลักลอบนำเลื่อยโซยนต์เข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อใช้ในการตัดไม้ทำลายป่าจำนวนมาก จึงสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยเลื่อยโซยนต์เพื่อควบคุมการมีไว้ในครอบครอง และการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งจะเป็นการเพิ่มมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกตัดไม้ทำลายป่าตามนโยบายของรัฐบาลและในขณะเดียวกันไม่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์โดยสุจริต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

^๒มาตรา ๔ ห้ามมิให้ผู้ใดมี ผลิต หรือนำเข้าเลื่อยโซยนต์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์

ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเปลี่ยนแปลงเลื่อยโซยนต์ให้มิกำลังเครื่องจักรกลเพิ่มขึ้นจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตเลื่อยโซยนต์ต้องจัดทำบัญชีและหมายเลขแสดงหน่วยการผลิตตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การออกใบอนุญาตให้มีเลื่อยโซยนต์ ให้นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ทำเครื่องหมายที่เลื่อยโซยนต์ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และระบุพื้นที่ที่อนุญาตให้มีหรือใช้เลื่อยโซยนต์ไว้ด้วย

^๓มาตรา ๕ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๔ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์ และต้องไม่เคยต้องโทษสำหรับความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ กฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ หรือกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่ามาก่อน

ความในวรรคสองมิให้นำมาใช้บังคับกับนิติบุคคลในทางศาสนา และกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรอื่นของรัฐ

กรณีตามปัญหา คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ที่ต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์ตามที่หาเรียนั้น เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ ที่มุ่งหมายจะควบคุมการมี ผลิต และนำเข้าเลื่อยโซยนต์ เพื่อเป็นการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกตัดไม้ทำลายป่า รวมทั้งไม่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์โดยสุจริต ประกอบกับมาตรา ๓^๔ แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ ที่กำหนดบทนิยามคำว่า “มี” ว่า หมายถึง มีกรรมสิทธิ์หรือมีไว้ในครอบครอง และในมาตรา ๔ วรรคห้า^๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว กำหนดให้นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ทำเครื่องหมายไว้ที่เลื่อยโซยนต์และระบุพื้นที่ที่อนุญาตให้มีหรือใช้เลื่อยโซยนต์ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตให้มีเลื่อยโซยนต์ประสงค์จะเปลี่ยนแปลงพื้นที่ให้มีหรือใช้เลื่อยโซยนต์ตามมาตรา ๖^๖ แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ หรือประสงค์จะนำหรือให้ผู้อื่นนำเลื่อยโซยนต์ออกไปใช้นอกพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๘^๗ แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ จะต้องขออนุญาตด้วย แสดงให้เห็นว่ากฎหมายประสงค์จะควบคุมผู้มีเลื่อยโซยนต์ไว้เป็นกรรมสิทธิ์หรือในครอบครอง โดยผู้มีเลื่อยโซยนต์จะต้องนำเลื่อยโซยนต์ไปใช้งานในการประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการในพื้นที่ที่กำหนดไว้เท่านั้น ดังนั้น การที่มาตรา ๕ วรรคสอง^๘ แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ กำหนดคุณสมบัติของ

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“มี” หมายความว่า มีกรรมสิทธิ์หรือมีไว้ในครอบครอง

ฯลฯ

ฯลฯ

โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

มาตรา ๖ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะเปลี่ยนแปลงพื้นที่ให้มีหรือใช้เลื่อยโซยนต์ให้แตกต่างไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา ๔ วรรคห้า ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) สำหรับการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ภายในจังหวัดเดียวกันกับที่ได้รับใบอนุญาต ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอต่อนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ผู้ออกใบอนุญาต

(๒) สำหรับการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ไปยังจังหวัดอื่น ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอต่อนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ผู้มีอำนาจในจังหวัดนั้น

ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตให้มีเลื่อยโซยนต์ประสงค์จะนำหรือให้ผู้อื่นนำเลื่อยโซยนต์ของตนออกไปใช้นอกพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔ วรรคห้า เป็นการชั่วคราว ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องขออนุญาตโดยระบุพื้นที่ และระยะเวลาที่จะนำไปใช้ต่อนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์และให้นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์อนุญาตหรือไม่อนุญาตภายในสิบห้าวันทำการนับแต่วันที่ได้รับคำขอ และถ้านายทะเบียนเลื่อยโซยนต์มิได้ดำเนินการพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาคำขอให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตทราบภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่านายทะเบียนเลื่อยโซยนต์มีคำสั่งอนุญาตตามคำขอ และให้ถือว่าใบรับคำขอเสมือนหนึ่งเป็นหนังสืออนุญาต

ให้นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ผู้อนุญาตแจ้งและส่งสำเนาหนังสืออนุญาตให้แก่ นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ในพื้นที่ที่ระบุในหนังสืออนุญาต ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ในพื้นที่ที่ระบุในหนังสืออนุญาตประกาศการอนุญาตหรือคำขออนุญาตดังกล่าว ณ ที่ทำการขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของพื้นที่นั้น

ในกรณีมีเหตุอันควร ผู้ได้รับใบอนุญาตจะขออนุญาตต่อระยะเวลาที่ให้นำเลื่อยโซยนต์ออกไปใช้นอกพื้นที่อีกได้ แต่ต้องขออนุญาตต่อนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ก่อนวันครบกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตไว้เดิม

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

ผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ไว้แตกต่างจากคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตเลื่อยโซยนต์และผู้ขอรับใบอนุญาตนำเข้าเลื่อยโซยนต์ โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ไว้เป็นการเฉพาะว่า ต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์ จึงหมายความว่าผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์จะต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์ตามลักษณะการใช้งานของเลื่อยโซยนต์ โดยไม่หมายความรวมถึงผู้ประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่จะนำเลื่อยโซยนต์มาจำหน่ายเป็นสินค้า กรณีการจำหน่ายเลื่อยโซยนต์เป็นสินค้าจะกระทำได้เฉพาะผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตเลื่อยโซยนต์ตามมาตรา ๓^๙ แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ ประกอบกับข้อ ๒๐^{๑๐} แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาตและการออกใบอนุญาตให้มี ผลิต หรือนำเข้าเลื่อยโซยนต์ และการเปลี่ยนแปลงเลื่อยโซยนต์ให้มีกำลังเครื่องจักรกลเพิ่มขึ้น รวมทั้งคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๕๑ และผู้ได้รับใบอนุญาตให้นำเข้าเลื่อยโซยนต์เพื่อการจำหน่ายตามข้อ ๓๐^{๑๑} แห่งกฎกระทรวงดังกล่าวเท่านั้น

(นายอัษฎพร จารุจินดา)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สิงหาคม ๒๕๕๔

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“ผลิต” หมายความว่า ทำหรือประกอบเพื่อการจำหน่าย

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๑๐}ข้อ ๒๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตเลื่อยโซยนต์ต้องจัดทำบัญชีและหมายเลขแสดงหน่วยการผลิตและการจำหน่าย รวมทั้งจัดทำให้ปรากฏซึ่งหมายเลขบนเลื่อยโซยนต์ตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

^{๑๑}ข้อ ๓๐ ในกรณีที่เป็นการนำเข้าเลื่อยโซยนต์โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการจำหน่าย เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตให้นำเข้าเลื่อยโซยนต์ได้นำเข้าเลื่อยโซยนต์ตามที่ได้รับอนุญาตแล้ว ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตให้นำเข้าเลื่อยโซยนต์จัดทำบัญชีรับและจำหน่ายเลื่อยโซยนต์ และรายงานการจำหน่ายเลื่อยโซยนต์ให้นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ทราบตามระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

บัญชีรับและจำหน่ายเลื่อยโซยนต์ให้มีรายละเอียดและแบบตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา